

Nº 11

TERRA

SANT HILARI SACALM
MES DE NOVEMBRE 1980

VANDALISME

A ST. HILARI

- última plana -

**Si heu explicat
als vostres fills
com es fan els nens**

ÉS VERITAT QUE
ELS ANTICONCEPTIUS
TAMPOC VENEN
DE PARÍS?

2ª TALLADA DE TRONCS EN EL POBLE

PERSONATGES DE LA NOSTRA

TERRA

JOSEP M
ESPINÀS.

**expliqueu-los també
com NO es fan**

NORMALITZEM EL CATALÀ

PARLEU BÉ EL CATALÀ

B-V

Sovint dubtem si hem d'escriure una paraula amb b o amb v. En general, es correspon amb el castellà, però no sempre.

Mirem algunes normes que ens poden ajudar:

1.ª-Davant una l i una r escriurem sempre b. Exemples:

bloc, blau, moble, problema, braç, broma, cabra.

2.ª-Dins les formes diferents d'un mateix mot, a una u

correspon una v.

Per Exemple: blau- blava, blavor, blavenc.

neu- neva, nevar, nevera.

escriu- escrivent, escrifania, escrivia.

3.ª-Així mateix, dins les diverses formes d'un mot, quan

el so de p es torna el so de b, s'escriu amb una b.

Exemples: sap- saber, saberut, sabedor, sabia.

cap- cabeçada, cabota, cabussó, acabar.

calb- calba, calbejar.

Cal tenir en compte alguns mots, anomenats "pseudo-derivats", que no segueixen aquestes regles; els principals són:

Llavi- labial; provar- probable; curvatura- corba;

calvíci- calba;

Fixa't bé en alguns mots, com: automòbil, arrova, avet, biga,

bolcar, canvi, cavalcar, cavall, Còrdova, Esteve, faves, governar

Havana, haver, pavelló...

Observator

Prenem exemple.

FOTOS , DE CALAIXERA

Edita: PAX -

Coordina: GRUP PER A LA DEFENSA DEL MEDI AMBIENT - COMITÈ ANTIURANI

NOTA: Aquest butlletí és plural. Els coordinadors volem respectar la llibertat d'expressió dels col·laboradors, **tot remarquant que cada autor es fa responsable del seu escrit**. Així mateix, TERRA se compromet a publicar i respectar totes les rèpliques, matitzacions, suggerències o queixes, sempre que s'ajustin al respecte que mereixen les persones o institucions.

FENT PAIS

Vi amb castanyes i tres fogates en plè carrer Ximeno de Sant Hilari, Hivern. El poble es retroba. Després d'un estiu no massa generós, o al menys no tant com els altres anys, els veïns del "carrer del tívoli" van fer possible que el divendres, vigília de Tots Sants, tothom participés d'una vetllada que, no tant sols va tenir una afluència inesperada, sinó que va demostrar que a l'hivern, o, "época no turística", la gent de St. Hilari és capaç de sortir al carrer i disfrutar al costat del foc o passar-se el fred saltant i ballant. Esperem que l'iniciativa dels veïns del Ximeno serveixi per animar a la resta del poble i les revetlles "populares" no siguin exclusiva de l'estiu.

Es veritat que a l'hivern no dona massa gust sortir al carrer, però és qüestió de fer anar la imaginació i cercar noves idees que s'adaptin al clima, com podria ser aconseguir un recinte tancat, beure vi calent....

Animeu-vos, que l'hivern és molt llarg i cal esbargir-se una mica.

Amb l'arribada de l'hivern olorem ja l'Aniversari de "TERRA". Pels matjans de desembre farà un any que a la plaça Gravelosa sortia el nº1 d'una revista, "TERRA", a la que van pronosticar que no arribaria a complir l'any. El temps passa més depressa del que voldríem i ens trobem ja entre les mans dels exemplars, cada un amb una historia i tots amb un mateix objectiu: omplir d'alguna manera, el buit informatiu, comunicatiu i d'opinió que hi ha a St. Hilari. És veritat que hi han moltes crítiques per fer, però la feina que comporta fer que cada més surti la revista és molta i la gent que hi treballa molt poca.

Des del moment en què va sortir la revista preteníem que fos un medi obert a tothom, on tothom hi pogués dir la seva. Ara, el cercle de col·laboradors encara és molt petit. "TERRA" no ha de ser una pila de papers amb una sèrie de gent al darrera, "TERRA" vol ser més que això. Per això volem que l'aniversari ho celebrem tots. En principi encara no hi ha res definitiu, però de idees no en falten. El que si es pot fer, és una taula rodona on hi queda convi-

dat tothom. És una manera de fer que s'obri el diàleg i que d'aquí surtin més idees de cara a crear a St. Hilari un ambient on les possibilitats de divertir-se o passar l'estona no es redueixi a bars, discoteques, etc.

Desitgem i esperem que l'aniversari de "TERRA" sigui el punt de partida per engegar tot un moviment d'activitats que portin a St. Hilari el caliu que ara hi manca. L'identitat d'un poble no és el poble en sí, sino tot el que aquest poble pot arribar a fer.

Pel que es veu, però, a Madrid no confien massa amb que un poble pugui valdre's per ell mateix. Catalunya no en té prou amb un President de la Generalitat, un president del Parlament, parlamentaris, capità general, governador civil, governador militar...etc. que ara ens porten al "papà Melià" perquè ens vigili, no fos cas que fèssim alguna entremaliadura i a Madrid els hi sortís malament.

Catalunya ja no pot patir, el papà vetllarà per a nosaltres, pobrats!.

Nota:

Degut a la vaga de Correus, ens ha estat impossible incloure-hi l'apartat de "Demografia".

RÈQUIEM PER L'ECONOMIA

PER: GRUP PER LA DEFENSA DEL MEDI
AMBIENT - COMITE ANTIURANI

El propassat vint-i-dos s'acomplí el primer mes del conflicte bèlic entre Iran i Irak. No obstant, els enfrontaments, polítics, entre ambdós països cal cercar-los temps enrera, quan encara governava el difunt ex-sha d'Iran no solament en l'àmbit del seu país, sinó en tota l'àrea petrolífera del golf Pèrsic, on hi ostentava la supremacia política, qual zona hi circula el 40 % del petroli mundial i el 60 % del petroli que arriba a Europa. La importància estratègica de la supremacia en aquesta zona queda, doncs, constatada en ésser la zona que abateix als sectors bàsics de l'economia europea, japonesa i nord-americana, columna vertebral de la composició geopolítica del planeta.

TECNÒCRATA

El conflicte, en si mateix, representa un repte crucial pels països denominats "moderats" del Mitjà Orient (Irak, Arabia, Jordania, Egipte, Emirats Arabs Units) a fi de què, el plantejament de societat revolucionària construït per Iran, país anomenat "dur", no els provoqui un resorgiment de les classes més oprimides de llurs societats per medi d'una incitació religiosa, com ha estat el cas d'Iran. En el grup dels "durs", s'hi ha afegit Síria, Líbia i Yemen del Sud, els quals configuren en aquests moments els dos blocs del conflicte Iran-Irak, alhora que, conjuntament, donen forma al que anomenem Mitjà Orient.

LA GUERRA DIA A DIA (2)

22-Setembre: Irak bombardeja aeroports i instal·lacions militars d'Iran, essent atacats quatre vaixells de bandera iraquí en l'estuari de Shatt-el Arab.

23-Set: Irak destrueix parcialment les refineries de petroli d'Abadan, la més important del món, a més d'iniciar un avanç sobre la regió fronterera del Juzestan.

24-Set: Iran repel·leix els atacs enemics tot atacant refineries de petroli properes a Bagdad, així com la mateixa ciutat. S'inicia la cursa diplomàtica.

25-Set: Les agressions han passat al camp aeri. Bagdad és setgada per l'aviació iraní, tammateix com les ciutats frontereres ho són per l'iraquí. Representants de la Conferència Islàmica inicien les negociacions.

26-Set: Els atacs s'estabilitzen. No obstant, Irak avança lentament cap a llocs estratègics del golf Pèrsic. Comencen les aliançes. Les negociacions, infructuoses.

27-Set: Les activitats petroleres, totalment paralitzades. Irak reclama la sobirania de les illes del golf Pèrsic. Els intermediaris, malgrat tot, prossegueixen les negociacions.

28-Set: Irak s'endinsa fins a la zona de Chatt-el Arab. Les negociacions fracassen, de moment. Comença la "guerra psicològica". Irak, per altra banda, anuncia la suspensió de les exportacions.

30-Set: Iran imposa condicions per finir el conflicte (devolució de Basora, referèndum sobre la independència dels kurds, ...). La ONU demana una conciliació. Estats Units desplaça forces militars al golf.

1-October: Irak pren posicions en la regió fronterera. Per altra part, Iran bombardeja part d'un centre nuclear iraquí.

requiem...

La guerra iniciada militarment per Irak, com es pot observar en resumit historial del requadre inferior, quan ja s'acompleix el mes de la seva existència, no ha estat tan ràpida com l'havien prevista els militars iraqis, sinó que la resposta donada pel feble excèrcit iraní l'ha neutralitzada en una posició que, a parer dels observadors, ferà que s'allargui considerablement, a no ser que les mediacions polítiques dels representants de la Conferència Islàmica, principalment, dongui uns fruits positius.

Incidència política internacional del conflicte

El conflicte ha trascendit, com ja s'ha explicat anteriorment, de l'àmbit propi dels dos implicats, Iran i Irak, bo i escollint els diferents països àrabs del Mitjà Orient una posició d'acord amb llurs plantejaments polítics. A nivell internacional, concretament dels països industrialitzats, la incidència en el conflicte ha restat a segon terme, principalment per la impossibilitat directa de actuació, a no ser per imposar unes normes de seguretat per garantir el trànsit dels vaixells petrolers que circulen pel golf Pèrsic, com ha estat els casos dels Estats Units i d'alguns països europeus (Anglaterra) bé utilitzant les pròpies forces navals emplaçades en la zona, bé a través de l'OTAN. Quant als altres països no capitalistes, tenim que la URSS està jugant d'àrbitre entre els dos contendents; per una banda, Irak, país més a prop dels soviètics no pas dels yanquis, està equipat militar-

ment per la URSS i, per altra banda, Iran, té el vist-i-plau de Moscou per la seva actitud anti-imperialista contra els Estats Units. La posició dels soviètics, doncs queda emmarcada en una no intervenció directa en el conflicte, tot i que l'excèrcit iraqí hi té signats tractes de cooperació militar, com també ocorre amb Siria, país que apoya la causa iraní.

Repercussions energètiques del conflicte

És obvi pensar que l'allargament de la guerra ha fet sorgir la preocupació dels països que es proveeixen del recursos petrolífers d'aquesta zona. Ja hem citat anteriorment els elevats percentatges pels països desenvolupats que significa aquesta zona. Si això hi afegim que la majoria d'aquests països alimenten amb aquesta energia la seva economia, tindrem plantejades davant nostre les possibles repercussions econòmiques que el conflicte produirà a mig termini si no es troba una sortida pacífica que faciliti de bell nou les exportacions petroleres. Com es pot veure en el gràfic sobre "els fluxos mundials de petroli", aquests, van destinats a Europa, al Japó i als Estats Units, majoritàriament, amb la finalitat que l'engranatge econòmic de llurs societats continui la seva marxa.

En el cas concret de l'Estat espanyol, del golf

LA GUERRA DIA A DIA (2)

2-Oct: Tant la ONU com els representants de la Conferència Islàmica no aconsegueixen mitjançar satisfactoriament. El trànsit de petrolers per l'estret, disminueix.

3,4,5,6-Oct: Iran deté l'avanç enemic. El conflicte resta estacionari.

9-Oct: Siria signa un tractat d'amistat i cooperació militar amb la URSS. Els Estats Units brinda ajuda militar als mini estats del golf Pèrsic.

10-Oct: Iran i Irak compren petroli en el mercat internacional.

11-Oct: Iran amenaça als països pro-iraquis de la zona, a la vegada que avisa a Irak de radicalitzar la guerra, principalment els atacs a les grans ciutats.

12-Oct: Irak avança. La "guerra psicològica" iraqí persisteix, alhora que trenca relacions amb Siria, Líbia, Yemen del Sud i Corea del Nord, aliats d'Iran.

14-Oct: El port de Jorramshahr, objectiu i centre neuràlgic del conflicte. El setge iraqí, s'intensifica.

15,16-Oct: L'avanç iraqí és lent. A Teheran comença el racionament d'aliments, tabac i gasolina. Un informe del Congrés dels Estats Units considera que el preu del petroli es dispararà i que pocs països podran sa-

tisfer llurs necessitats si el conflicte continua. Els kurds inicien de nou la guerrilla contra el centralisme de Teheran.

17-Oct: L'excèrcit iraqí setge el port d'Abadan, tot tallant les instal·lacions i les vies de comunicació.

18-Oct: Iran manifesta llur posició davant el Consell de Seguretat de la ONU. El tema dels estatges americans és un cúmul d'especulacions. Les eleccions a la presidència dels Estats Units arriba a la seva darrera etapa.

19-Oct: El setge sobre Abadan és lent, però avança davant una forta resistència iraní.

22-Oct: Una guerra que s'havia pronosticat "ràpida", continua entre els avanços lents iraqis sobre Abadan i la resposta, cada vegada més feble, d'Iran. L'excèrcit iraqí, equipat pels soviètics, té més dificultats de les previstes, fins i tot, segons els observadors, es creu que l'avanç inicial en tots els aspectes, pot, amb el temps, tornar-se'ls-hi en contra. La guerra aconsegueix un mes d'existència.

rèquiem...

pèrsic en rebem el 53 % dels "crussos" (petroli i derivats) que anualment necessita la nostra infraestructura econòmica perquè continui endavant. D'aquest 53 %, hi ha un 25 % que procedeix del països en guerra, essent enguany Irak amb qui tenim el contracte més elevat d'importació. En canvi, després de l'enderrocament del Sha d'Iran, les importacions iranianes varen minvar considerablement per causes imminents de reestructuració social, política i econòmica que comporta una revolució.

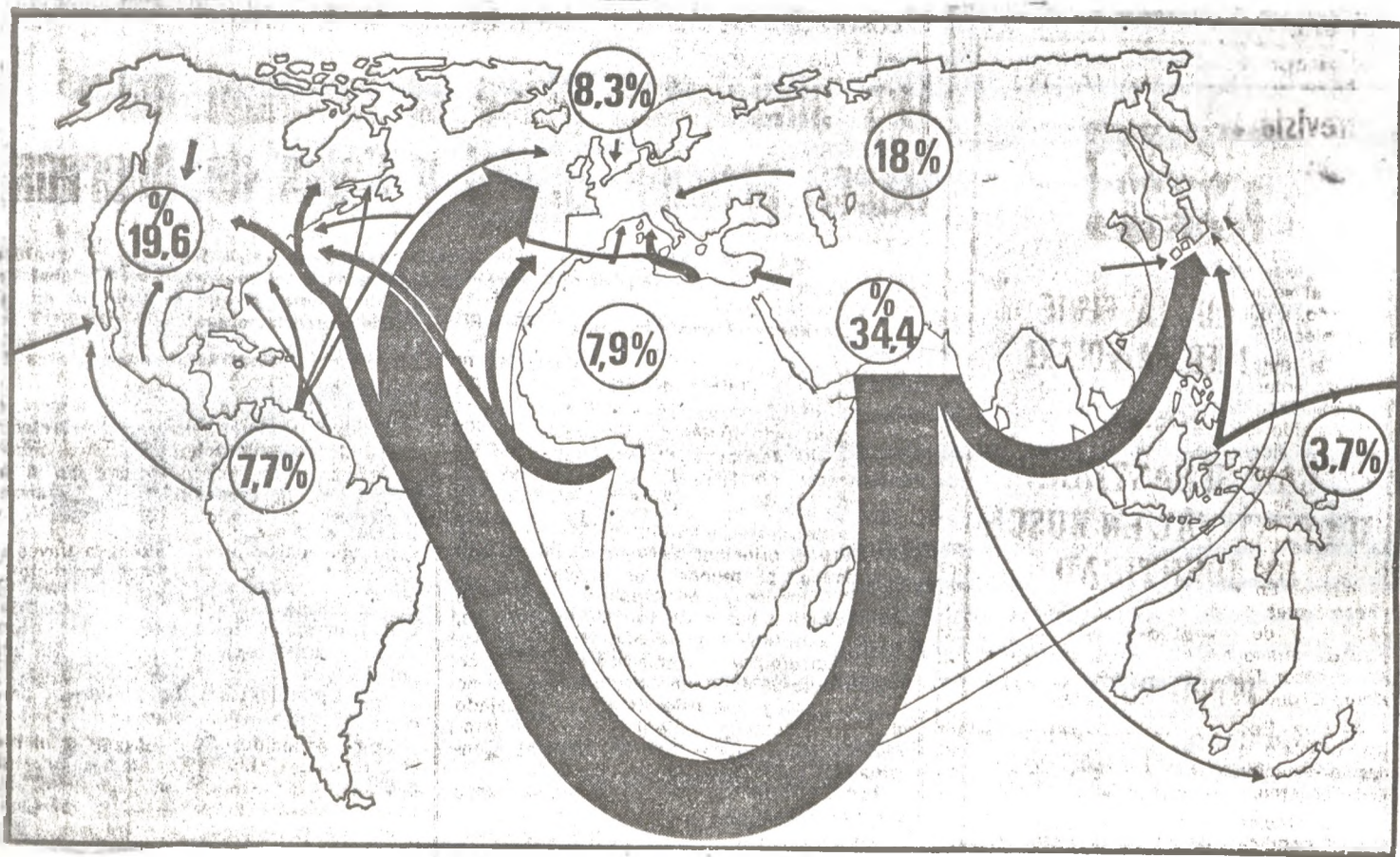
La situació actual és preocupant, tenint en compte que tant Iran com Irak han deixat d'exportar des de l'inici del conflicte, ampliant-se fins i tot el reïnci de les exportacions fins a l'any 82 degut a les destrosses efectuades simultàniament en llurs instal·lacions extractores de petroli. Les existències, per altra banda, que posseeix l'Estat espanyol actualment, segons el Ministeri d'Economia i Comerç, donen per dent quaranta dies d'aprovisionament.

Tret dels països del golf pèrsic, l'Estat espanyol s'aprovisiona del petroli mexicà, principalment, el qual, pel seu allunyament de la zona conflictiva del Mitjà Orient, representa tota una garantia a curt termini sense que les actuals estructures econòmiques se'n ressentixen. De cara a un futur immediat, s'han realitzat negociacions amb Noruega perquè el petroli del Mar del Nord arribi al nostre país.

La concepció de la societat, polèmica de fons

No obstant, l'importància que adquireix aquest conflicte és el perill que suposa per les estructures econòmiques dels països desenvolupats, més que no pas pel fet de la guerra en sí. Si prossegueix el conflicte, la inestabilitat en la zona del golf pèrsic, pel que es refereix a les exportacions del petroli, trascendirà notablement en la indústria occidental, tot desestabilitzant de manera violenta un procés de substitució progressiva de l'energia del petroli per d'altres que ofereixin una seguretat de existències a curt termini, com poden ésser el carbó i el gas natural, i per d'altres que, a llarg termini, garanteixin indefinidament el seu ús per l'estructura econòmica actual basada en l'aplicació de l'alta tecnologia, com serà l'energia solar; de l'energia nuclear, en principi, no és factible que sigui considerada ni a curt ni a llarg termini per la problemàtica a tots els nivells (científica, ambiental, política, econòmica, militar i popular) que té plantejada enguany i que l'aparten lògicament de l'amplia gamma d'alternatives energètiques que posseeix: la natura.

ELS FLUXOS MUNDIALS DE PETROLI (3)

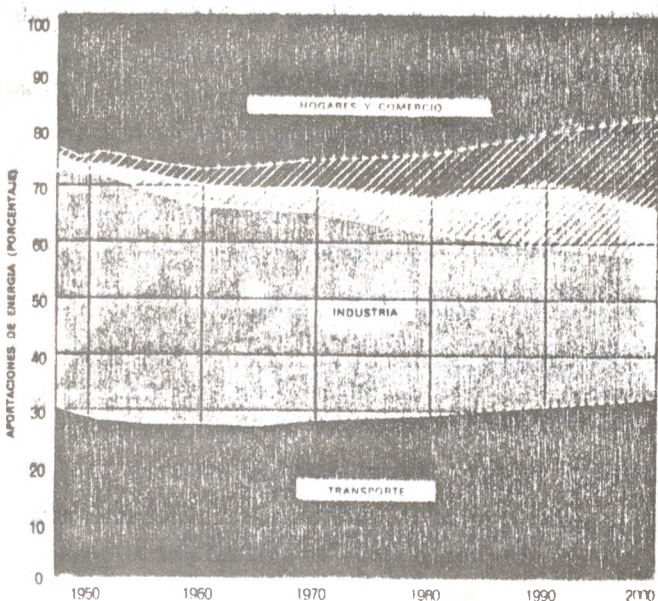
rèquiem...

A pesar d'aquestes matitzacions sobre les alternatives energètiques no renovables i les renovables, considerem que la qüestió de fons, le problemàtica en sí que hom pateix, no pot enfocar-se ni de bon tros sota l'aspecte de trobar una energia infinita que resolgui les nostres necessitats, les quals, per cert, cada dia van en augment, sinó que caldria situar la problemàtica energètica en l'aspecte d'analitzar les causes que han produït aquesta desestabilització econòmica, concretament, en esbrinar els mòbils generadors d'un, elevat, consum energètic en la nostra vida diària, qual cosa equival a dir en la nostra economia nacional i internacional. O sigui, les necessitats que l'home sosté en perjudici del seu propi equilibri.

Resumidament, raons d'espai en la revista fan que deixem per una propera ocasió la profunditza-

ció d'aquest tema, podria plantejar-se que la pèrdua d'un auto aprovisionament, d'una autosuficiència de les necessitats de l'home a través de la diversitat que ofereix un ecosistema natural i local (es podria definir com la relació entre els sistemes complexos formats per un canemàs d'elements físics y biològics) (1), ha provocat una interdependència amb d'altres tipus d'ecosistemes per tal de satisfer les necessitats de l'economia. D'aquesta manera, es pot observar, com dada orientativa, com en el gràfic sobre l'examen del consum d'energia per sectors econòmics (part inferior), l'energia consumida pel transport significa un 30% del total consumit. Per altra part, i per concloure aquest article, caldria reflexionar essencialment quines són les necessitats perquè l'home esdevingui un fet col·lectiu i, contràriament, quines han estat les "necessitats creades" per la tecnologia d'aquesta societat industrial. Ben segur que si ho realitzéssim, quedariem bocabadats.

EXAMEN DEL CONSUM D'ENERGIA (Per sectors econòmics) (4)

PROCEDÈNCIA DEL PETROLI

Mitjà Orient.....	34,4 %
Estats Units.....	19,6
URSS.....	18
Mar del Nord.....	8,3
Nord Africa.....	7,9
Veneçuela.....	7,7
Indonèsia.....	3,7

(ABC.Madrid.28-IX-80)

ENERGIA CONSUMIDA (Estats Units) (Combustibles fòsils no renovables)

Petroli.....	35 %
Gas natural.....	30
Carbó.....	20
Nuclear.....	10
Hidràulica.....	5

("La Energia".Pàg. 177.
Alianza Editorial)

(1)"Ecologia d'Avui".Jaume Terrades.
Editorial Teide.

(2)Fonts d'informació: ABC de Madrid,
El País,El Imparcial,Ya i Punt Dià-
ri.

(3)ABC.Madrid.28-IX-80

(4)"La Energia".Pàg.178.
Alianza Editorial)

LA NOVA CANÇÓ per J. M. ESPINÀS

Tenia entre nosaltres a Josep Maria Espinàs, personatge popular i conegut dins l'àmbit cultural català.

Llicenciat en dret i tècnic publicitari és actualment un dels escriptors catalans més premiats i més populars com a novel·lista, com a autor de llibres de viatge i com a periodista.

Ha estat col·laborador constant del diari "AVUI" des de la seva fundació i actualment hi conta amb una columna fixa diària.

Home tremendament polititzat, es presentà a les darreres eleccions pel Parlament Català essent membre del grup Nacionalistes d'Esquerra. Formà part tot seguint el número tres per la província de Barcelona.

No fou elegit, com cap dels que formaven part de les quatre llistes catalanes, però el seu lema utilitzat continua avui tenint la mateixa vigència, "Perquè hem de retrobar-nos entre tanta confusió..."

Però bé, no és aquest el motiu pel que hem portat en aquest home a les nostres pàgines: Josep Maria Espinàs fou un dels iniciadors del Moviment de la Nova Cançó Catalana, el qual trenca amb la imatge de l'intel·lectual senyor, distant, secret, la imatge de l'intel·lectual noucentista que ha perdurat per damunt les prohibicions més enllà de les-seu seva vigència...

Entusiasta de Brassens, introdueix el cantautor francès tot traduint les seves cançons interpretant-les amb veu o guitarra. Formà part del que se'n digué crisi de tradició, es a dir, la reconversió de les cançons populars, donant-los una nova vigència, que arrenca amb la seva cançó, passa per les paròdies d'en Pau Riba i Jordi Pujol, i més tard de la Trinoia i té la seva més viva expressió en les noves cançons populars de la Marina Rossell.

Formà part de "Els Setze Jutges", tot expressant el nou tombant de la presència de la cultura catalana al carrer.

Però, esperem que sigui en Josep Maria Espinàs qui ens expliqui el que va ser la Nova Cançó en els seus principis. Veiem, doncs, què és el que ell opina:

- Com comença el moviment de la nova cançó?

- El primer recital de la Nova cançó -l'expressió s'aplicà per primera vegada en aquell recital- es va fer el 19 de desembre de 1961 als locals del CICP de Barcelona. Hi vam cantar en Miquel Porter i

jo, s'hi afegí en Lluís Serrahima amb una cançó, i s'hi escoltà una cinta amb la veu de Remei Margarit, que havia de ser-hi però estava malalta. L'acte va ser molt modest, però provocà insospitades reaccions d'interès; el fet que gent procedent del món

LA NOVA...

cultural es posés a cantar amb acompanyament de guitarra es convertí en notícia, i dotzenes de centres catòlics, associacions i ateneus de tot Catalunya van demanar que hi anessim. Així vam consolidar el grup inicial, batejat "Els Setze Jutges".

↳ Com eren els recitals en aquella època?

- Un acte de comunicació col·lectiva. Nosaltres, a l'escenari, ens manifestàvem com a companys de feina, sense protagonismes, explicàvem què preteníem i la curiositat inicial del públic es convertia en una ràpida compenetració. Tots plegats ens sentíem solidaris d'un esforç: aconseguir, a través d'una nova cançó, un nou impuls de lluita idiomàtica i cívica. I com que no hi faltava la ironia, la gent s'ho passava bé i els efectes s'escampaven com una taca d'oli. Perquè, a més, durant mesos i mesos no vam cobrar ni cinc, i ens pagaven la gasolina i els entrepans.

Allò que ens movia, i que fou la base decisiva de l'èxit de la campanya inicial, era la fe en el poble. Teníem més fe en la gent que en les nostres condicions, perquè teníem consciència de que eren limitades; però estàvem segurs que les possibilitats del nostre poble eren il·limitades, i que podien treballar-se amb l'eina de la cançó. Perquè, cal precisar-ho: no es tractava tant de conquerir un públic com de connectar amb un poble.

- Quines eren les característiques dels Setze Jutges?

- Diverses. Feien, per exemple, una funció integradora. L'existència del grup permetia que s'hi afegissin nous cantants, que hi trobàvem un suport i una oportunitat; no erem un grup tancat, ben al contrari: la nostra vocació era créixer. Al mateix temps, feiem una funció impulsora: no erem només una base d'acolliment, sinó una plataforma de llançament, i a través del grup les individualitats més destacades podien desenvolupar-se, independitzar-se i triomfar.

També cal tenir en compte que Els Setze Jutges van crear un gènere que no tenia precedents; un gènere de cançons que cobria unes necessitats expressives i socials que no podien atendre d'altres gèneres, com la cançó tradicional, l'excursionista, la de concert, etc.

- Quina importància tenia la música i la lletra?

- Les músiques eren senzilles, per dues raons. En primer lloc, la nostra preparació musical era, en general, poc "tècnica"; si n'haguessin sabut molt, possiblement no hauríem escrit cançons, com no ho feien els músics "de debò" d'aquell temps. Vam fer unes músiques elementals, però vàlides perquè la gent se les seves, i fessin de vehicle a la lletra. No oblidem, d'altra banda, que no volíem "experimentar" res, sinó ser eficaços. Quant a la lletra, hi dominaven els problemes del nostre temps i del nostre país, i la conflictiva realitat de Catalunya, de la qual volíem fer prendre consciència. Amb un llenguatge viu, ni massa vulgar ni massa acadèmic, que fos ad més també com a propi per qui escoltava.

- Es tractava, doncs, de "normalitzar" el català, com s'ha dit després...

- Exacte. En començar la Nova Cançó, la funció difusora del català és decididament intencional; en una bossa d'un disc, Ermengol Passola va escriure el 1966 unes paraules il·luminadores: "Si vuit anys endarrera l'indispensable grup de ciutadans preocupats s'hagués plantejat el problema de trobar un mitjà de defensa de l'idioma, qui sap si hauria gosat formular-lo amb aquestes exigències: que fos un mitjà nou, jove, atractiu. Un mitjà parlat. Un mitjà popular i a la vegada prestigiós. I bé, no hauria estat demanar massa? Aleshores, fa vuit anys, vivíem uns moments en els quals totes les converses acabaven amb una frase semblant a "sí... però què podríem fer?" Perquè el retorn del català al carrer era una necessitat sentida per totes les consciències responsables, però ningú no trobava el nou camí. Per això és tan just d'assenyalar el caràcter i la importància de l'acció d'Els Setze Jutges, que van saber crear un moviment que ens feia falta, i emprendre amb eficàcia iniciatives a partir dels petits indicis que, ahir com avui, marquen el camí a qui té imaginació i voluntat de servei". A les paraules d'en Passola només cal afegir, penso, que al costat de l'intent d'obrir trinxeres hi ha d'haver l'encert de saber-se'n retirar quan, per sort, han aparegut nous combatents més preparats, i això és el que passà amb la Nova Cançó. Que, per cert, ja fa vint anys que dura.

Entrevista feta per:

XAVIER PUJOL I GEBELLI

SEXUALITAT: _____

1ra part **ELS ANTICONCEPTIUS**

Pels voltants de la primavera, el Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya va publicar uns cartells i dossiers sobre els mètodes anticonceptius, encapçalant la campanya amb l'slogan "CAP EMBARÀS NO DESITJAT" i la frase "LA MANCA D'INFORMACIÓ ÉS LA MARE DE MOLTS FILLS NO DESITJATS".

Aquesta manca d'informació, a Sant Hilari es va veure recolzada, quan pocs moments d'haver arribat els dossiers i cartells van desaparèixer com per art d'encantament. "TERRA" va denunciar el fet i es va comprometre a publicar l'informació en un proper nº. Des del nº 8 s'ha anat publicant informació sobre diferents problemes de la relació sexual esperant aconseguir els dossiers. Avui per fi us els podem oferir, bo i esperant que aquesta vegada arribin a les vostres mans.

EXTRET DEL DOSSIER PUBLICAT PER
LA GENERALITAT DE CATALUNYA
TRANSCRIT PER "TERRA"

CAL CONÈIXER ELS MÈTODES ANTICONCEPTIUS

Hi ha molts mètodes que, d'una manera o d'una altra, dificulten la fecundació. En descriurem aquí detalladament, només alguns, els que considerem més fiables i menys perjudicials per a l'organisme.

PRESERVATIU

Es un mètode d'utilització molt fàcil. No presenta cap risc per a la salut, i la seva eficàcia és molt alta si es fa servir correctament.

Consisteix en una funda, generalment de goma sintètica, prima i elàstica, que es col·loca sobre el penis erecte, cobrint-lo totalment. Durant el coït impedeix que els espermatozoides que conté el semen penetrin a la vagina.

MISSATGES DIRIGITS A

ALS PARES

SI HEU EXPLICAT ALS VOSTRES FILLS COM ES FAN ELS NENS; EXPLIQUEU-LOS TAMBE COM NO ES FAN.

De petits vareu haver d'aprendre tot allò que fa referència al sexe i a l'origen de la vida, aneu a saber de quina manera!

Per això, per a evitar que als vostres fills els passi el mateix, us heu preocupat d'anar-los proporcionant la informació adequada a cada moment? Els heu donat resposta a totes les preguntes?

Ara bé, cal que no us quedeu a mitges i que tingueu una resposta a punt, per quan us preguntin com NO es fan els nens.

Els vostres fills han de tenir la llibertat de decidir arribat el moment, el que creguin més convenient. I per a decidir cal estar informat. Si no és així, es poden trobar més d'una vegada involucrats en allò que no desitgen.

Si és necessari, informeu-vos primer vosaltres, a fi i efecte d'evitar néts no desitjats.

CAP EMBARÀS NO DESITJAT

A L'HOME

HOME "PRESERVAT" VAL PER DOS,
SENSE "PRESERVAR" POT VALDRE PER TRES...

Tot i que l'embaràs té lloc dins el cos de la dona és producte d'una relació de dos. De tu i ella.

Això vol dir que si no desitgeu un embaràs, no és solament ella qui s'ha de preocupar de prendre les mesures necessàries per a evitarlo. També és assumpte teu.

Es més, el preservatiu, l'únic mètode anticonceptiu de provada eficàcia que hi ha per a l'home, difícilment presenta problemes d'utilització. Ans al contrari, no necessita la prescripció de cap metge, no cal assessorament previ, no presenta contradiccions, està a l'abast de tothom, només es fa servir en el moment de la relació...

A la teva mà està, doncs, aconseguir unes relacions de parella molt més satisfactòries en fer desaparèixer el "fantasma" d'un possible embaràs no desitjat.

Per si de cas, tingues preservatius sempre a mà. No són cars i no fan nosa.

SEXUALITAT...

Continua pàgina 14CARACTERISTIQUES GENERALS

- Es innocu per a la salut (llevat de casos estranyíssims d'al·lèrgia a la goma).
- Es l'únic mètode anticonceptiu per a l'home que no altera la seva fertilitat.
- Pot ser utilitzat sense consell metge.

INSTRUCCIONS DE COL·LOCACIÓ I ÚS

- S'ha de desenrotllar sobre el penis erecte abans no hi hagi hagut cap penetració a la vagina.
- Es convenient deixar un dipòsit a la punta si el preservatiu no el du ja de fabricació.
- Si és aquest el mètode anticonceptiu adoptat, cal utilitzar-lo en totes i cadascuna de les relacions sexuals en les que hi hagi penetració.
- Després de l'ejaculació cal retirar el penis de la vagina quan encara està erecta, subjectant el preser-

vatiu per la base a fi i efecte que el semen quedi al seu interior.

- La seva efectivitat augmenta notablement si s'utilitza associat a productes espermicides (cremes, "gels", supositoris vaginals etc.).
- Convé recordar que una ejaculació a la vulva, sense preservatiu, pot ser fecundant.

DIAFRAGMA

Es un casquet de goma flexible que, col·locat a l'interior de la vagina i cobrint l'orifici del coll de la matriu, impedeix que hi entri el semen.

Cal utilitzar-lo sempre juntament amb una crema espermicida, per tal que la seva efectivitat sigui equiparable a la del preservatiu masculí.

CARACTERISTIQUES PRINCIPALS:

- Es un mètode anticonceptiu que necessita un assessorament tècnic, atès que cada dona pot tenir una talla diferent de vagina.
- Malgrat la facilitat de la seva col·locació, la dona ha d'aprendre a col·locar-se'l correctament. D'això depèn la seguretat del mètode.
- Es inocu per a la salut.

INSTRUCCIONS DE COL·LOCACIÓ I ÚS:

- Cal que vagi a un centre sanitari on serà informada sobre quina mida de diafragma necessita i l'ensenyaran com procedir per a la seva col·locació, o bé com provaràn si ja sap fer-ho.
- Cal utilitzar-ho sempre amb crema espermicida, extraient del contingut del tub, com a mínim, una porció de pomada d'uns 10 cm si fa no fa, que cal repartir i estendre sobre les dues cares i l'anella del diafragma.
- S'introdueix en la vagina flexionant els extrems, col·locant-lo cap amunt i cap enrera.
- Per la part del davant es col·loca fent-lo descansar sobre la prominència òssia que hi ha a la part anterior a la vagina.
- Cal comprovar si el coll de la matriu queda totalment tapat.
- La col·locació es pot fer bé estant ajupida, bé amb el peu damunt un tamboret, etc...
- Es pot col·locar uns minuts abans del coït i s'ha de mantenir col·locat fins fins vuit hores després; Si es realitzen diversos coïts seguits, no s'ha d'extreure, tan sols cal aplicar-se cada cop crema esper-

A LA DONA

SI FAS L'AMOR, NO FACIS LA GUERRA...ALS ANTICONCEPTIUS.

La manera més segura de no ser mare abans d'hora és renunciar a les relacions amoroses.

Però, és evident que no tens perquè renunciar a una de les facetes essencials de la teva vida.

Al·lohores, si no desitges quedar-te embarassada però no fas res per a evitar-ho, tens dues possibilitats:

La primera és confiar en la sort de manera irreflexiva pensant que, si bé d'altres han hagut de passar per l'experiència d'un embaràs no desitjat, això a tu no et pot passar.

La segona és veure't obligada a estimar sempre sota la por i l'angoixa del possible embaràs no desitjat. És a dir, renunciar a la satisfacció plena en les teves relacions, la qual cosa és tan greu com no tenir-les.

Si et fan poca gràcia els anticonceptius, molta menys te n'ha de fer la possibilitat d'un embaràs no desitjat.

Si passes de tot, no passis d'anticonceptius. Al cap de nou mesos pots rebre'n les conseqüències.

INFORMA'T BÉ PER TAL DE NO TROBAR-TE INVOLUCRADA EN ALLÒ QUE NO T'INTERESSA.

ÉS PROGRÉS AIXÓ?

Primer va ser el Turó d'en Rovira, després la Plaça Gravalosa, més tard la podada de la Pedra Llarga i ara entre d'altres coses, els arbres del carrer Busquets i Punset. Què en han fet aquests pobres sers vegetals, però què es mereixen un tracte com aquest?

Estem d'acord en que s'ha d'acceptar el progrés, però s'han mirat totes les possibles sortides abans de tallar els arbres, que en certa manera formen part del patrimoni hilarienç?. Creiem que és un tema per a no prendre's a la lleugera.

Aquest no és un acte aïllat, sino que és un pas més d'una política que caldria discutir molt seriosament,

en que l'home, cada cop, es troba més llunyà de la natura. Ja sabem que estem envoltats per boscos, però, tenim el futur assegurat, és que volem que Sant Hilari tingui els mateixos problemes d'una gran ciutat (espais vegetals, amuntament de les persones, carrers sense arbres, contaminació del sol,...)? En resum, el que perseguim és que l'home arribi a un equilibri raonable amb la natura. Ara que per ara, sembla que aquesta relació hagi de ser o l'home o la natura; sense adonar-se compte que l'home sense la naturalesa no és viable. Com serà el Sant Hilari del futur?

U-N-N-O-U P-A-S

En el B.O.E. del Dimecres 12 de Novembre.

Es permet que "en el Registre Civil com en els seus seients, quan hagin de consignar-se la nacionalitat espanyol d'una persona, podrà també fer-se constar, si així s'ha declarat, la nacionalitat o regionalitat autònoma és a dir, la seva pertinença a determinada nacionalitat o regió, que integren la nació espanyola i que tinguin estatut de Autonomia aprovat."

Tot això és aplicable en que fa referent a les Partides de Naixement, de Defunció i els Llibres de Família. La qual cosa és molt important i clarificador per aplicar el Dret Civil Català, recollida en la Compilació. Per ara, però, no afecte al Document Nacional de Identitat ni es pot posar en el Passaport; aquest és un primer pas per aconseguir que ens reconeixin els nostres drets com a Poble des del Centre de l'Estat, no tant sols formalment, sino a la pràctica.

breu

FINLÀNDIA: Una nuclear s'ha de tancar

La central nuclear de Louisa (Finlàndia) de fabricació soviètica, serà tancada fins a fi d'any degut a defectes de soldadura descoberts a les calderes, segons ha manifestat un portaveu de la societat que explota la central.

UN GOBIERNO MAS, UNA PROMESA MAS

PER: TON "CARBONER"

Es para no perder la costumbre: gobierno y bienestar al canto según palabras. Y no faltan cantos de sirena que éste es el bueno. Como se puede leer en el Cambio 16 del 21 de Septiembre: "El Bueno, EL SERIO, Y EL DURO". Cuyo título encabeza doce páginas de información política sobre el tema, en las cuales hay para comer y beber entre lo dicho y predicho ya, sonsonete de repetición cual sufren todas las publicaciones comerciales que escriben para un público indeciso de si pone el pie en la izquierda o en la derecha, o se deja caer en el vacío sin fondo llamado centro, puesto que en política solo hay tendencias dentro de un engranaje de intención extrema por el predominio aunque se tilde de moderada, pues, los centros, se inclinan siempre hacia la derecha en política.

Se dirán que todo cuerpo tiene centros y extremos. En física es exacto; pero no en metafísica. Y la política ha dejado de ser el "Arte de Gobernar" por haber caído en la metafísica como no importa que religión. Es conceptual y juega con una movilidad abstracta entre la palabra y el hecho, encubierta siempre por el justificativo del interés de la Nación. Incógnita que no escapa al interior de nadie, pues, el mismo elector, al dar su voto, piensa: "... quizá hara algo de lo prometido", que es tanto como no confiar en lo dicho.

Encaja aquí: un gobierno más, una promesa más por ser el sentir independiente de cada trabajador que ama su tierra y el bien de todos. Ya que? se puede confiar con este nuevo equipo? ¿No son los mismos bien reflexionado?. Porque si hay en apariencia algún cambio, son los que estaban tras cortina, o hacer cambiando de cartera debido a un salto atlético como hacen los gimnastas en la barra de competición.

No obstante, no se puede dudar de su honradez-honradez de político y poner en tela de juicio las buenas intenciones que les pueden preceder, incluso acepto que se crean los únicos para representar el momento; pero también estoy convencido que ellos también están convencidos de lo incapaces que son sobre el milagro (y no creo en ello) de hacer tener un parche de tela nueva y de buen hilo a un viejo

traje de hebras podridas por la corrupción de cuarenta años de putrefacción, puesto que el sistema actual pivota aun sobre el eje de las leyes fundamentales del franquismo, y que la banca caciquil, la que impuso el fascismo en España, tiene las riendas de la economía y con ello de todo sistema o gobierno que no corte las raíces de esta casta que se cree que el país es de ellos, que les pertenece por la ley divina y la de la espada, y que aun puede obrar como el señor feudal: "... disponiendo de la vida, hacienda y honra de sus vasallos", atestigua el Diccionario de la Lengua Española.

Algo así ocurre en nuestra tierra, porque el trabajador que no tiene un porvenir asegurado, le peligra el bienestar, y con ello la libertad y la honra. Pues, si leemos detenidamente la página de cada uno, veremos a muchos que se arrastran por un puesto o por un pedazo de pan, o que roban sin más tapujos, no son más que resultados de la despersonalización del individuo, que puesto ante el dilema de inseguridad por un sistema especulativo sin principios, se deja llevar por el instinto, por la ley primitiva del existir, ya que ha olvidado la noción de solidaridad que debe haber entre los humanos para vivir en una sociedad de convivencia.

De nada ha servido que el hombre haya aprendido a leer y a escribir si no le han dejado personalidad para pensar libremente. Que decepción se llevarían nuestros antepasados analfabetos -que habían tanto trabajado y luchado para que el hijo aprendiera de letra a fin de poseer medios para discernir y ser hombre- si se levantaran de las tumbas y por un instante vieran a sus descendientes como son llevados por el roncal de las promesas, y con menos sentido social que aquellas generaciones que solo conocían los derechos humanos por la ley del existir de la madre naturaleza.

!Como ha cambiado la mentalidad reivindicativa y la dinámica de lucha para ser hombre libre! Casi llega a ser un objeto. El marketing de la política comercializa con los derechos del hombre como el

multicapital manipula las energías del productor y las necesidades del consumidor. No es una coincidencia. En el fondo es la misma empresa. Ambos se secundan, y sin excepción de los partidos que se dicen democráticos, y que muchos pretenden ser los defensores de los explotados.

Verdaderamente, la ciencia especulativa ha llegado al cenit de la transformación del hombre. Es un consumidor de la época, de la época de lo escrito, de la radio y de la televisión, vehículos que piensan por él. Todo se ha hecho para arrancar de la mente del individuo que su bienestar es obra de sí mismo, que debe ser responsable y autogestionario de su porvenir. Las filosofías políticas y doctrinales se han puesto en el plano de las religiones, porque si éstas ofrecen el paraíso luego de haber vivido para sufrir en la tierra, aquellas ofrecen los derechos y las libertades con envoltorios prefabricados como el arte culinario está estocado en los frigoríficos o en los

botes de conserva. Los unos y los otros lo ofrecen todo, naturalmente, a cambio de la sumisión, la entrega de su yo, como Fausto tuvo que dar el alma a Satanás por el secreto alquímico de fabricar oro.

Así ha llegado el pueblo, o el mundo del trabajo. Ya no ve camino sin los conductores. Lo espera todo de arriba. Incluso los sindicatos de trabajadores han perdido la personalidad debido al dirigismo. Y lo más grave es la indiferencia que hay en cada explotado, cual fatalismo, cual impotente, cual olvidado que al venir al mundo, llegas desnudo como cualquiera, y como no importe quién tiene los derechos y los deberes por el disfrute de la vida.

Pero si se espera que lo van a traer en bandeja los tildados de buen gobierno, o el gobierno de aquellos que dicen ser los buenos, se debe esperar y esperar tiempo, y tanto tiempo tocará esperar hasta que no despertemos y comprendamos que el bienestar es obra de cada uno dentro de una sociedad fraterna.

Fon "carboner"

SEXUALITAT... (ve de la pag. 11).

micida directament a la vagina.

-La mida de diafragma necessària pot variar amb el temps per les causes següents:

-Augment o disminució de 4 Kg. de pes.

-Un embaràs, un part o un avortament.

De tota manera, fóra convenient revisar la mida cada dos anys com a mínim.

-Cal rentar-lo amb aigua i sabó de tocador, esbandir-lo i aixugar-lo bé després de fer-lo servir. Convé mirar-lo periòdicament a contraclaror per tal de veure si hi ha algun orifici. Cal tenir cura de no fer-lo mabé amb les ungles.

AGENTS ESPERMICIDES

Són productes químics que es presenten en el mercat farmacèutic en forma de cremes, "gels", supositoris vaginals i "sprays".

CARACTERISTIQUES PRINCIPALS:

S'apliquen a l'interior de la vagina abans del coit. Són d'acció local i impedeixen l'ascens dels espermatozoides, destruint-los.

Aquest agens tenen, si fa no fa, dues hores d'actuació i, per tant, si es repeteix el coit quan ja ha passat aquest temps, cal fer la mateixa operació un altre cop.

Fins ara cap d'aquest productes ha demostrat la seva eficàcia per ell mateix.

S'utilitzen únicament per reforçar l'efecte dels preservatius i diafragmes.

DISPOSITIU INTRAUTERI

Es un petit dispositiu de material flexible que es col·loca a la matriu per evitar l'embaràs. Pot tenir formes diverses.

Actua dificultant l'ascens dels espermatozoides i alhora crea un ambient hostil en l'interior de la matriu, la qual cosa impedeix la implantació de l'òvul fecundat.

Ha d'ésser col·locat per un expert i necessita un control mèdic.

CARACTERISTIQUES GENERALS:

Avantatges:

-Es pot mantenir col·locat durant dos anys sense perdre el seu efecte anticonceptiu.

-Es pot extreure quan hom ho desitgi.

-No altera el metabolisme general de l'organisme; el seu efecte és local sobre la matriu.

-Es el metode més eficaç després de la pastilla.

-Després d'haver-lo retirat, es recupera la fertilitat

Inconvenients:

-Éssent un cos estrany dins la matriu, provoca regles més abundoses i més llargues. Així mateix, en un petit percentatge de casos s'expulsa espontàniament.

-L'expulsió espontània del dispositiu i les molèsties que es presenten al ventre de vegades, es donen amb més gran freqüència en dones que no han estat mai embarassades.

-En cas de produir-se un embaràs-molt improbable a causa del seu elevat índex de seguretat-no està demostrat que augmenti el risc de malformacions en el fetus, si bé el curs de l'embaràs millora extraient el dispositiu.

UNES NOTES D'ESPORT

Voldria escriure uja mica sobre la situació esportiva a St. Hilari; començaré per l'esport més polèmic: el futbol. Degut a la política que porta a terme l'actual directiva ens trobem que molt més de la mitat de l'equip està format per gent de fora, entre nador inclòs. Davant d'això haig de fer unes preguntes obligades com: Es que n'hi han jugadors al poble? , i els juvenils de passades temporades on són? Potser es vol fer com el Barça: jugadors nous per fer els papers de sempre.

Crec que s'ha arribat a un punt en que els socis hi haurien de pendre part activa. A l'any passat amb tot l'equip de casa es va aconseguir pujar de categoria. Què és el que falla? A lo millor si es fitxa algun "oriundo" s'aconsegueix pujar a primera i de passada canviar el nom de l'equip.

Quan una entitat esportiva reb una bona ajuda econòmica de diversos llocs, no es pot permetre que malgasti els diners d'una manera tant absurda, com pot esser el fitxar jugadors de fora deixant completament de banda la promoció de l'esport a nivell local.

El que sí que em mereix una total aprovació és l'intent de crear un equip d'aficionats, que podria esser perfectament el primer equip, encara que es jugués a tercera categoria.

Canviant d'esport passaré a l'atletisme i més concretament al problema de la manca d'instal·lacions, ja que, l'ajuntament, d'una forma bastant incongruent ha deixat per la segona fase les ja utòpiques pistes d'atletisme. Això no ho acabo d'entendre. Per una part és l'instal·lació més barata i ràpida de construir, i per altra banda l'índex de participants és bastant alt. Actualment s'entrena al camp de futbol amb tot el problema d'espai que això comporta quan s'ajunten els dos equips.

Referent a la Petanca, s'ha de fer menció dels últims resultats aconseguits a Perpinyà a la Copa

Pirineus, on la tripleta (Grau, Vilabella, Sánchez) esdevení la millor de Girona, i a St. Hipòlit de Voltregà la tripleta (Polo, Sánchez, Vilabella) va quedar segona.

El passat 18 i 19 d'octubre em Ramon Fauria i la seva copilot Gloria Torrent assoliren el 4º lloc al rally de l'Empordà. El resultat és molt bo si es té en compte que és el 4º rally en que participen. Actualment ocupen el 6º lloc en la classificació del Campionat provincial de Girona.

JOAN CARDONA I TARRES

ENDAVANT DE IGUALMENT HEM MORIR

Unes setmanes en radera, a Xina va fer explosió una bomba atòmica durant unes proves nuclears, això va ésser la causa de la formació d'un núvol radioactiu. A causa d'això, l'investigador alemany Kaminsky, va observar que aquest núvol arribaria a Europa. Tots sabem (o hauriem de saber) els perillous que són els efectes de la radioactivitat sobre les persones, els productes alimenticis (carn, peix, ... i sobre tot la llet), i sobre el medi ambient en general. Per fer tal afirmació, en Kaminsky es va basar en que les corrents d'aire existents eren favorables pel seu transport. La resposta per a tranquil·litzar a la gent no s'ha fet esperar, doncs el dia 22 d'Octubre l'Institut Nacional de Meteorologia va dir que les possibilitats de que arribés aquest núvol ací són poques, doncs la corrent que els transporta serà desviada, degut a d'altres corrents i turbulències de l'aire. També diu que si arribés la seva importància seria insignificant, ja que el nivell

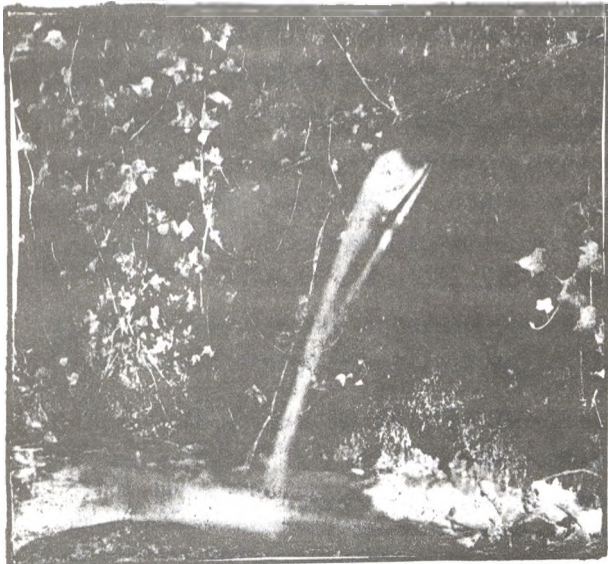
general de radioactivitat no s'elevaria. Per tant, acaba la nota dient: "no se encuentra, pues, justificada la alarma que las informaciones citadas anteriormente pueden producir".

L'escrit acaba dient que degut a altres explosions nuclears el nivell de radioactivitat s'ha elevat, però que no produeix cap efecte tòxic. És evident, que per petites que siguin les radiacions tenen efectes sobre el medi-ambient en general.

Per tant, nosaltres denunciem tota mena d'experiències nuclears; així com la cursa d'armaments. Creiem que si volem assolir la pau no ho hem de fer preparant-nos per la guerra. També hem de dir que la principal "sangonera" de l'humanitat és el pressupost anual de defensa, doncs es gasten 148.114.080 milions de pessetes.

PER: COMITE ANTI-URANI

SARIEU QUE ...

Després de la mort del General Franco ha estat de moda, com en altres temps, canviar la denominació dels carrers dels pobles i el nostre no se n'ha pas escapat.

Amb un referèndum l'any 1977 es consultà el poble sobre la recuperació del nom popular o original dels carrers següents:

"Francisco y José Gubau", "Plaça 5 de Febrero", "Avenida Generalísimo" i "Avenida de José Antonio" i no cal dir que, respectivament, i per absoluta majoria, es varen recuperar els noms de "Rectoria", "Plaça de l'Església", "Passeig de la Font Vella" i "Passeig de la Font del Cirerer". Però en va quedar un que també se n'heurtà demanat el canvi: el "Passeig de Víctor Pradera", nom que es donà amb la depuració del final de la guerra al "Passeig del 14 d'Abril".

Molt recentment s'ha tornat a demanar a l'ajuntament que l'esmentat camí recuperi la seva denominació d'origen i, mirat objectivament, el Consistori no s'hi pot pas negar.

Us preguntareu el perquè; doncs bé, per la senzilla raó de que quan es va fer aquell passeig, el seu primer nom fou el de "14 d'Abril" i no ha estat com la Plaça de l'Església, que va ser de "La Constitució", de la "República" del "5 de Febrero" i ara torna a ser de l'església havent, per fi, recuperat el seu popular i primitiu nom.

Fem una mica d'història. El passeig que passa pel damunt de la Font del Cirerer va rebre el nom de "14 d'Abril" no per una qüestió política o arbitrària, sinó per una causa fundamentada. Allà pel anys 30 per aquella zona només hi havia un pas, un camí que la gent coneixia com el camí de

Can Xorriol a Can Fonviva. A l'any 1932 es projecta i construeix la ja citada via i s'acorda donar-li el nom "14 d'Abril, data de la instauració de la Segona República a Espanya, com a agrament per l'acció emesa pel govern republicà que el 21 d'octubre de 1931 havia aprovat un subsidi de 18000 ptes per reduir el greu problema de l'estur forçós de Sant Hilari. (1)

El nou passeig va ocupar camps de conreu i per això sabem que en Joan Mas Campredon va cobrar 100 ptes. per la vinda que tenia plantada en aquells indrets.

La inauguració s'havia de fer el 24 de Juny, festa de Sant Joan, però la cosa s'allargà i no es féu fins el dia 4 de setembre de 1932 tot aprofitant que, per iniciativa de la Generalitat, es feia a Sant Hilari un acte d'afirmació forestal en el que assistiren diferents personalitats de la Generalitat, presidides pel President Francesc Macià. Es celebrà un multitudinari àpat a la Font Vella. (2)

Finalment, el Sr. Ramon Bosch Coll cedí els terrenys del nou passeig a l'ajuntament i per tant Sant Hilari tenia un viell nou: El Passeig del 14 d'Abril. Acabada la guerra es substituïa aquest nom pel de Víctor Pradera. (3)

Després d'haver fet aquest petit esboç del fins aleshores atractiu i bonic passeig. Considero innecessari tornar a demanar que cal atribuir-li el seu nom d'origen. —

• ANGEL SERRA DESANFERM •

1. Cal recordar que durant aquests anys l'atur a Sant Hilari era un grevíssim problema.
2. Com a curiositat, es varen pagar 880 ptes. 81 dinars de gent convidada. L'alcalde i els regidors s'ho pagaven.
3. Escriptor i polític (1873-1936), nascut a Pamplona. Tradicionalista, formava part del Bloc Nacionalista amb Calvo Sotelo. Assassinat el 1936.

La última oportunitat...

Tota crisi de govern és, al mateix temps, l'exponent d'un fracàs i la esperança d'una rectificació. Per aquest motiu a l'Estat espanyol ens trobem ara en un moment clau. D'aquesta gran il·lusió col·lectiva que va ser el restabliment de la democràcia, l'home del carrer ha anat perdent-ne trossos importants pel camí, aclaparats pels problemes de cada dia.

El drama del atur va creant un clima de tensió social, les empreses ho tenen cada dia més difícil per a sobreviure, el poder adquisitiu disminueix, es manté la inseguretat ciutadana, no s'aprecia una autèntica transformació cap a l'Estat de les autonomies, la burocràcia franquista heretada continua, la seguretat social no assolix un funcionament satisfactori i la TV és un calc de l'etapa anterior. La llista no és naturalment exhaustiva. Tot això fa que els enemics de la democràcia vulguin fer caure sobre el sistema totes les responsabilitats. Però el primer avantatge de la democràcia es precisament que sempre té la possibilitat de regenerar-se tot canviant el seus homes. Si ens referim exclusivament a aquest darrer període de divuit mesos, forçosament hem de dir que l'experiència del govern d'UCD, el partit més votat a les Eleccions, no ha resultat reeixida. El senyor Suárez i els seus dos governs sovint no han encertat el camí. No han sabut trobar la clau per a resoldre els problemes i, fins i tot, s'els han creat i augmentat, com en el cas molt especial del Referèndum per a l'Autonomia d'Andalusia i Galícia que s'han solucionat en els darrers moments.

D'altra banda, les eleccions als Parlaments País Basc i Catalunya han estat derrotes del govern d'UCD, com una clara resposta al frè que havia posat en el camí cap a la veritable constitució de l'Estat de les Autonomies.

En tot aquest temps, hom pot dir que la crisi de govern ha estat constant i que en conseqüència la moció de censura que va presentar el primer partit de l'oposició el principi de l'estiu, no va ser més que l'exponent del que pensaven un gran nombre de ciutadans de l'Estat espanyol. Per aquest motiu varem ser molts milions de ciutadans els qui varem interessar-nos pels debats del congrés de diputats. Així s'ha arribat a la crisi actual que pot ser la definitiva de l'actual govern.

Es veritat que ara per primer cop, sembla que s'ha intentat elaborar seriosament un programa concret en el que ha participat tot el partit governant. Però contra l'esperança d'aquest nou intent s'oposen el núvol d'uns viretges a dreta i esquerra, que sols evidencien la manca de claretat de les idees i un simple afany de permanència en el poder.

Per tot això, aquesta ha de ser la darrera oportunitat que es doni a Suárez com a president del govern. La darrera oportunitat que li doni el seu partit, en primer lloc, i el Parlament en segon terme com a representant de tot el poble espanyol. Si aquest nou intent fracassa, caldrà buscar un home nou que intenti regir la política espanyola amb més eficàcia.

MARCEL RIGALÓS (Economista)

Biblioteca

LLISTA DE NOVETATS: MES D'OCTUBRE.

- LUCA DE TENA, Torcuato.-LOS RENGLONES TORCIDOS DE DIOS.
 CÁSSOLA, Carlo.-MIEDO Y TRISTEZA.
 LLULL, Ramón.-LLIBRE DE MERAVELLES.
 GUIA D'INSTRUCCIONS PER A MINUSVÀLIDS DE CATALUNYA I LES BALEARS.
 SOTTO, Alain.-LA TELEPATÍA.
 LORENZI, Félix.-APRENDE A DIBUJAR.
 ALBERTI, Rafael.-RELATOS Y PROSA.
 ABENDROTH, Klaus.-HISTORIA DEL MOVIMIENTO OBRERO EUROPEO.
 ALLERBECK, K.-INTRODUCCION A LA SOCIOLOGIA DE LA JUVENTUD.
 ALBAIGES, Josep M^a.-DICCIONARI DE NOMS DE PERSONA.
 DORIA, Irma.-COMO COCINAR Y CONGELAR BIEN LOS PRODUCTOS.
 ARTIS I BENACH.-EL CANT CORAL A CATALUNYA.

PARLEM BÉ

MAL DIT	BEN DIT	MAL DIT	BEN DIT
MENJARS.....	APATS	VALE O VAL.....	D'ACORD, BE
CASTILLA.....	CASTELLA	ENDIVINANCES.....	ENDIVINALLES
INGLES.....	ANGLES	TIBURO.....	TAURO
CUADRO.....	QUADRE	IRIZA.....	EIVISSA
ENCHUFE.....	ENDOLL	CIGARRO.....	CIGARRETA
SONORU.....	SONOR	DEPORT.....	ESPORT
ALFOMBRA.....	CATIFA,	FARU.....	FAR, FANAL
	ESTORA	TUVU.....	JUB
CARNAVAL.....	CARNESTOLTES	PASTEL.....	PASTIS
IMFERMERA.....	ENFERMERA	SOBRE (de carta).	SOBRECARTA
TORMENTA.....	ORATGE	ACERA.....	VORERA o
BORDILLU.....	BORADA		VORAVIA
BOTELLA.....	AMPOLLA	METRU.....	METRE

LA TRANSICIÓN
POLÍTICA NO HA
ACABAT.....LA
ECONÒMICA SI.
NO QUEDA
UN DURO!!

"EL PAPUS"

MÚSICA

DISCOGRAFIA ACTUAL

KENNY ROGERS: "gideon". un LP más.

EMMYLOU HARRIS: "roses in the snow". Bueno, realmente buen.

SIMPLE MINDS: "real to red cocophony". Es un disco con sonido asfixiante, tenaz y totalmente mecánico. El sonido adecuado para imaginar y internarse en un mundo de fantasía.

THE FOOLS: "soul out". Un disco para olvidarse un poco de lo que se escucha normalmente. Alegre y con no poca imaginación.

THE SLITS: "the cut". Tres chicas inglesas que demuestran claramente que pueden llegar al rock, sin necesidad de sus encantos personales. Un disco tan original como su portada mismo, en la que aparecen las tres desnudas y cubiertas de barro.

ROBERT FRIPP: "god save the queen, under heavy manners". Bien sabido es que para FRIPP no existe la música que estamos acostumbrados a oír, pues para él son trabajos totalmente concretos y sin aspiración alguna a un éxito contundente. En resumen, únicamente para expertos.

PAT BENATER: "Crimes of passion". A escuchar.

REGGAE BLOKBUSTERS: Un disco que contiene 20 éxitos de regular calidad.

Xato II

VIII CROSS DE ST. HILARI

El passat diumenge 16 de Novembre es va celebrar el VIIIe Cross de St. Hilari i, com molt bé varen dir els diaris, va ésser un èxit, un dels millors crossos de Catalunya, L'organització i el circuit van ser perfectes, propis d'uns Campionats d'Espanya, llàstima d'aquets rumors tan verídics que diuen que serà l'últim any que es fa el cross en el "Prat de Saleta".

La participació, tant en quantitat com en qualitat, ha superat llargament les passades edicions; 1257 varen ser els participants, amb tota la flor i nata del fons català.

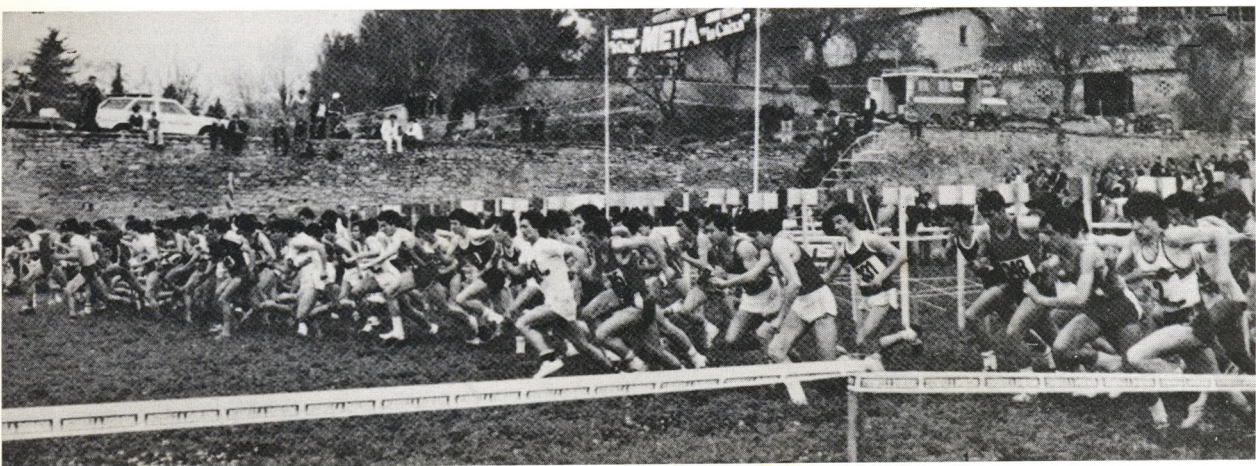
A les deu es va començar amb els cadets i es va acabar a dos quarts de dues amb els sèniors. Durant aquestes tres hores i mitja, vàrem poder veure córrer desde nens de set anys fins a avis de 70. La prova important va ser guanyada, amb sorpresa de tots, pel blau-grana Torres, seguit per Bartolomé del Natació i Abascal del Barça; els dos atletes locals, Brugué i Garriga, varen quedar 26 i 50 respectivament; no hem de fer massa cas d'aquets resultats, ja que encara duen pocs km. al cim.

En fèmines, Àngels Guitart del Natació va guanyar sense cap problema i, en Júnior, el corredor de Sta. Coloma de Farners, Joan Collell, va fer una extraordinària demostració de les seves facultats com a crossman, que molt segurament el portarà a participar als Campionats del Món; en aquesta mateixa prova en Ramon Valls va entrar el 19.

En la cursa d'alevins en Ramon Muntalt va assolir el tercer lloc, essent el millor atleta local en aquest cross.

L'única nota negativa que hi vaig trobar va ser el poc interès que aquest cross va despertar entre els hilariencs, ja que poques cares conegudes hi havia entre el públic. També s'ha de fer menció que al mateix dia, al matí, es jugava un partit de futbol d'alevins. Crec que no hagués costat gens ajornar-lo, perquè molts estaven inscrits en el cross, però com es pot veure l'harmonia no és el comun denominador.

Joan Cardona i Tarrés

ATEMPTAT A VILLARET

Temps enrera sentíem a dir que havíen cremat alguna "discoteca" a la costa. Per desgràcia, ara ho sentim aquí en el poble. Durant la nit del dimarts al dimecres uns individus desconeguts varen incendiar la "Villaret".

Segons ens va explicar en Josep Mª Pons aixó va passar de tres quarts de dues a les tres. Hi havia un cotxe al final de l'aparcament del Club Villaret i un davant de la porta. (No se sap si eren els cotxes dels autors de l'atemptat). Varen entrar per la porta del tennis i d'allà varen anar cap al bar. Varen forçar la porta de vidre, i d'allà, per entrar a la discoteca, varen fer palanca amb un tornevis a la porta de fusta (aquesta encara té les senyals i rascades).

Un cop dins de la sala varen fer set pilons de coixins i de discs, ho varen ruixar tot d'un líquid (possiblement bezina) i ho varen encendre.

Aquesta gent va actuar molt fredament, doncs varen revisar tots els calaixos, es varen endur algunes monedes de 25 i 50 ptes., varen beure i varen fumar. Aixó demostra que hi devia haver algú a fora que vigilava que no vingúés ningú.

Un cop encesos els pilons va resultar que el material dels coixins no era inflamable, i no va fer flamarada, però l'escalfor tenia que ser molt gran, doncs els plàstics es trovaren fosos (així com la màquina de diapositives, les tapes dels plats dels tocadiscs...). Algunes ampolles del bar que hi havia alcohol varen quedar buides, doncs aquest es va evaporar.

La concentració de gasos i fum tenia de ser forta, doncs els vidres de la cabina del "disc-jockey", els cendrers i d'altres vidres varen quedar fumats. L'equip de música sembla que també ha quedat inutilitzat del tot (els dos plats eren nous), de discs gairabé no en queda cap de bó. En conclusió, l'únic que es pot aprofitar és el local, doncs com ja hem dit no hi va haver flamarada i no es va incendiar tot.

Des d'ací deixem constància d'aquest acte, que no es pot calificar d'altre manera que de vandàlic. Desconeixem les causes, però sigui el que sigui, no és aquesta la manera d'arreglar possibles assumptes particulars. S'ha de donar la cara!!!.

TERRA